

KUKORELLY ENDRE 70 ÉVES

Most előrángatja a sufnyiból

A nem feltétlenül öregnek,
aki tehát még nem
feltétlenül öreg, nem mindenáron
kell, ami kell. Nem
kell neki semmi minden-

áron, mert még nem
feltétlenül öreg. És ez
így nem is jó,
mivel ez meg az
csak kell neki azért.
Na, így már jó.

Vagy jobb. Szébb. Soroljam,
mi minden? De annyit
biztos ki lehet jelenteni.
hogy nem mindenképp. Vannak
feltételek. Hogy hol vannak?

Most előrángatja a sufnyiból
ahol rátalált, a kerti
létrát sok ez meg
az közül, mert kezd
vészesen túlélni a meggy.
Még szerencse, hogy észrevette.

Istenem, ne romolj

Szózatnál föláll a székről.
Könnyű esésű, virágmintás vászonruha,
kihozza a fenekét. Hátul
jó mélyen kivágva, látszik

a melltartó keresztpántja. Jó
lába van. Nem nagyon
jó. Eléggé. Kellőképp. Annyira,
hogy az jut eszembe,

ne romolj, Istenem! Himnusznál
is nyilván kiállt a
padból, de akkor másfelé

néztem. Farkas utcai templom.
Szép. Nézz másfelé. Minden
az, beleértve a romlást.

2-hidroxipropánsav

Ne hordjak orrot.

Aki az utcán él, bűzlik. Az utcán élők bűzlenek.

A tejsavat lemosod. Lactic acid, bűzlenek tőle.

Az ammónia bűzlik.

Propionsav termelődik, és tejsav. Falusi ház szegényszaga, túlfűtött konyha, büdös van, bűzlik a konyha.

Az ajtó és az ablakok rosszul záródnak, a meleg kimegy, megreked a bűz. Mindenhova beeszi magát a bűz. Beeszi magát a ruhákba.

A falba. A testhajlatokba, a segged vájatába. a hónod alá, lábujjak közé.

Befülled.

Hagymát zabál, tenyeréről a nadrágja szárába törli a szalonna zsírt.

Egy inge van, nem mossa ki. Kell orr? Nem fürdik, csak húsvétkor vagy mikor.

Karácsonykor. Ez fürdik, az nem. Az se.

Belocsolja magát rózsavízzel. Kölni és testszag.

A kölni büdös. A hajléktalanok bűzlenek.

Nem csak a hajléktalanok bűzlenek.

A szegények büdösek. Ne legyen

orrom? Nem mosod le

magad, bűzlesz a tejsavtól. E270. Bűzlik

az izzadtságtól. Izzad. Nem mossa ki

a ruháját. Nem mossa ki a száját.

Nem mos haját, nem mossa meg a lábát, alul soha

nem mossa meg magát.

Nincs fürdőszoba, nem fürdik, orrot

nem használ, a képére

paskol egy kis vizet, kész,

minek fürödjön. Van teknő, lavór is van.

Fateknő, vödör, vájdling. Soha nem

megy be a vízbe.

Még soha nem ment be a vízbe.

Pocsolya, összegyűlt esővíz. Nincs tenger.

A tenger sós.

Nem tenger, csak tó vagy folyó.

Patakvíz.

Fél.

Bemegy, sikongat, kirohan.

Külföldi vizes nő

„A levegőben semmi”
Térey János

„A kimosott ruhát oly módon szárítják, hogy éppen csak feldobják a levegőbe, ahol a légmozgás rögvest elszívja nedvességet a finom szövetekből.”
Jakob és Wilhelm Grimm: *A törpék mosnak*.
Márton László fordítása.

„Víz, levegő, tűz, föld. Gyorsan ellobbanó tűz.”
Empedoklész

Levegő, levegő, gépek ráfekszenek,
sokáig tartja az almafa levelét,
levegőnek támaszkodó, meredeken
a járda felé hajló kilenc platánfa,
valami fura rendbe állítja a lomb,
rendezi a faágakat. rendezkedik.
Na, és akkor fújd ki a levegőt.

Fölgyorsulnak a porszemek, belekavarsz
a levegőbe, villanyfűrészből kidőlt
fapor, a padlón forgács, konyha, szűk szoba,
akármit nézel, a levegőt nézed,
előbb a levegőt, aztán azt, ami ott van,
nem nézed, hanem látod, nem is látod.
A víz alatt fújd ki a levegőt.

Állott, kesernyés illat, férfitestek
szaga, a kályha ruhákba ivódott
füstje, köd, felhő, semmi, füst és felhő,
a szigeti kanyarnál az ülésről
majdnem lebillen egy részeg, lepottyan
a sapkája, valahogy megkapaszkodik.
Na, és akkor fújd ki a levegőt.

Megfogja a levegő, tartja még,
fölhúzott ablakok, a bőrfogantyúk
himbálóznak a nehéz levegőben,
könnyű levegő, súlyos levegőég,
ezer méter után a föld felé
húzza a Kalasnyikov lövedékét.
A víz alatt fújd ki a levegőt.

Herbsttag

A földön itt mindenféle
bogár mászkál le-föl. Ez is, az is.
Vagyis
a fűben, a fű közt mindenféle.
Csorba a fűnyíróm éle,
vagdos, de nem nagyon. Nem vág belé.

A helyzet ez. Rosszabb lehetne,
nyárvégies elágazás,
szezonzéni leárazás,
télszerű, és ha még meleg van
is, már rég elment végképp a kedve.
Ülsz a napon kalapban.

*

Kék, okkersárga,
bágyadtzöld, bordó, vagy ötvenféle
levél, inognak, mintha mind a nagy
bukásra várna.

Az éjjel hideg,
délben elég jó, üres az ég, nincs
semmi hiba rajta. Nem hiányzik
senki senkinek.

Egy lány a rózsát
vagdossa vadul, összeszurkálja
mindent vele. Szép száj, szép mell, szép
így a valóság.

Valahol fúrnak,
kiabálnak egymásra gorombán,
hallod, nem érted, nem érted jól – ez
tetszik az Úrnak.